

У АТАЧЭННІ ГМАХАЎ

маюць на ўвазе Брылёва.
маюць на ўвазе Мічурынская

Старшыня Гомельскага раённага Савета дэпутатаў
Аляксандр ТКАЧОЎ:

— У 2009—2011 гадах у Гомельскім раёне было ўладкавана 14 аграгарадкоў. Мічурынская — гэта ўзорны прыклад. Для нас важна, што насельніцтва адсюль не ад'язджае, а, наадварот, імкнецца тут жыць. Дабрабыт людзей расце. Мясцовае прадпрыемства КСУП «Брылёва» аказвае сацыяльную дапамогу. Людзі адчуваюць, што пра іх клапацяцца. Тут ёсць сувязь паміж кіраўніцтвам прадпрыемства і мясцовымі ўладамі. Мы цяпер імкнёмся падымаць і дробныя населеныя пункты, каб утрымаць людзей на сваёй зямлі. Самае галоўнае — забяспечыць чалавека працай з дастойным заробкам.

Між тым наступнае месца, куды мы зазірнулі, — гэта Брылёўская ўрачэбная амбулаторыя агульнай практыкі. Загадчыцу Святлану ВЯРШУК ад пацыентаў адарвалі на хвілінку.

— У нас тыповая амбулаторыя, — кажа Святлана Васілеўна, — пабудаваная ў 1991 годзе. Тут працуюць два ўрачы агульнай практыкі. Кадрамі мы ўкамплектаваныя цалкам, у тым ліку сярэднім персоналам. Усё неабходнае ёсць. Вось цяпер, як і ў горадзе, укараннем электронныя рэцэпты. Важна, што мы ведаем сем'і і спадчынныя хваробы старэйшых пакаленняў. Жыццёвыя сітуацыі таксама на здароўе ўплываюць — і нам пра іх вядома. Тут выйгрышна жыць з пункту гледжання экалогіі: куды менш транспарту, чым у мегаполісах.

3 песняў па жыцці

Амаль на самай мяжы аграгарадка з Гомелем — Дом культуры. Ён пабудаваны ў 1965 годзе і дагэтуль знаходзіцца на балансе сельгаспрадпрыемства. КСУП і падтрымлівае яго ў належным стане, адзначае дырэктар установы Уладзімір СЫБАТАЎ:

— Такого стаўлення да культуры, як тут, я нідзе не сустракаў. Некалі, 39 гадоў таму, па загадзе кіраўніка гаспадаркі Аркадзя Кобрусева тут стварылі хор «Вязанка». У 1982 годзе ён стаў народным. І цяпер людзі займаюцца ў ім з задавальненнем. Дарэчы, у нас ёсць і вакальна-інструментальны

У краме аграгарадка.

ансамбль, апаратуру для якога закупаў гаспадарка, і танцавальны калектыў «Кросны», і клас харэаграфіі дзіцячай музычнай школы, і гурток дэкаратыўна-прыкладной творчасці «Фантазія», і глядзельная зала, і бібліятэка...

У Брылёўскай сельскай бібліятэцы гаспадарыць Алена Каратай. Яна гаворыць, што ўстанова камп'ютарызаваная і цалкам адпавядае статусу аграгарадка. Сярод чытачоў шмат тых, хто аддае перавагу беларускай літаратуры.

— Тут вельмі ўтульна, — адзначае Алена Каратай. — Мы жывём сваёй невялікай супольнасцю, адно аднаго ведаем. У нас людзі вельмі добрыя. Мы працуем з усімі падраздзяленнямі і дапамагаем адно аднаму.

А вось 22-гадовы сістэмны адміністратар Павел Гарбенка ў аграгарадок прыходзіць на работу з Гомеля — жыве праз чыгуначныя пуці, але ў горадзе. Ён тут па размеркаванні і, здаецца, крыху зайздросціць мясцовым жыхарам:

— У вялікім горадзе ўсё віруе, а тут жыць вельмі спакойна і прыемна. Для тых, хто сюды прыезджае, ёсць інтэрнат, некаторыя стаяць у чарзе на жыллё. Калі б у мяне была

лемы таксама ўзнікаюць. Былі скаргі на дрэнную тэлефанію і інтэрнэт. Цяпер паўсюль праклалі оптавалакно. Актуальнае пытанне — якасць вады. У Красненскім сельсавеце частка населеных пунктаў, якія прылягаюць да горада, ужо перападключаны да сеткі водаканала Гомеля, у астатніх, у тым ліку ў аграгарадку Мічурынская, шукаем магчымасці для вырашэння гэтай праблемы.

магчымасць, я б тут з задавальненнем жыў, а не толькі працаваў.

Інтэрнэт самы сучасны

Васіль БУДНІКАЎ, старшыня Красненскага сельвыканкама, на тэрыторыі якога знаходзіцца аграгарадок, гаворыць, што дарогі гэтага населенага пункта на 80 % заасфальтаваны:

— Канешне, усе жыхары хочуць, каб было не горш, чым у горадзе. У нас штогод нешта ўводзіцца і будуюцца. Тут увогуле няма закінутых будынкаў ці жылля, якое пустуе. Некалькі дэпутатаў сельскага Савета працуюць у Брылёве. Яны таксама спрыяюць рабоце з насельніцтвам. Людзі імкнуцца дапамагаць уладам у навадзённым парадку. Праб-

Карцінка не будзе поўнай, калі не сказаць пра нядаўна пабудаваную праваслаўную царкву ў гонар Казанскай іконы Божай Маці. Між іншым, кожны супрацоўнік гаспадаркі пералічваў месячны заробак на яе будаўніцтва. Цяпер у храме моляцца не толькі мясцовыя. Вернікі сюды прыходзяць у тым ліку з Гомеля — не толькі на службы, але і на заняткі для дзяцей і дарослых у нядзельную школу.

На балансе гаспадаркі КСУП «Брылёва» ў аграгарадку існуюць яшчэ і кавярня-сталовая, лазнева-пральны камбінат, а хутка з'явіцца і свой музей. Так, у будынку былой крамы размесціцца экспазіцыя, якая будзе расказваць пра славетны дасягненні жыхароў аграгарадка Мічурынская.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.

Каментарый у тэму

Старшыня
Пастаяннай камісіі
Палаты прадстаўнікоў
Нацыянальнага сходу
Рэспублікі Беларусь
па аграрнай палітыцы
Яўген АДАМЕНКА:

— Дзяржаўная праграма адраджэння і развіцця вёскі дала моцны штуршок развіццю сельскай гаспадаркі нашай краіны. Толькі на працягу першага этапу — з 2005-га да 2010 года агульны аб'ём прадукцыі сельскай гаспадаркі ў грашовым вымярэнні павялічыўся больш чым у чатыры разы, гэтакі ж рост прадукцыі адбыўся і ў разліку на душу насельніцтва. Выраслі валавы збор і ўраджайнасць асноўных сельскагаспадарчых культур, колькасць жывёлы, вытворчасць малака, сярэдні ўдой, прыбаўленне жывёлы ў вазе, прыбытак і рэнтабельнасць, экспарт, а таксама спажыванне айчынных прадуктаў харчавання і іх рэсурсы. Выраслі і заробкі работнікаў сельскай гаспадаркі.

Асноўныя мерапрыемствы праграмы былі згрупаваны па двух асноўных кірунках: сацыяльная і вытворчая сферы. Першая мела на ўвазе павышэнне жыццёвага ўзроўню аграрыяў, удасканаленне інфраструктуры вёсак, развіццё жыллёвага будаўніцтва, камунальнага абслугоўвання, мадэрнізацыю дарог, развіццё адукацыі, аховы здароўя, культуры, спорту, сферы паслуг. Другая — удасканаленне спецыялізацыі сельскагаспадарчай вытворчасці, павышэнне эфектыўнасці выкарыстання зямель, развіццё буйных вытворчасцяў, фермерства, асабістых гаспадарак, перапрацоўку, замарожванне, забяспечанасць тэхнікай.

Толькі ў сельскай гаспадарцы маладыя сем'і атрымалі магчымасць адразу пасля ВНУ мець жыллё. У многіх населеных пунктах, якія набылі статус аграгарадкоў, упершыню з'явіліся пошта і банк, былі рэканструяваны дзіцячыя садкі, магазіны, школы, адрадзіліся комплексна-прыёмныя пункты, адкрыліся закрытыя раней камбінаты бытавога абслугоўвання. У пашпарце аграгарадкоў дакладна было прапісана, колькі дарог павінна быць з цвёрдым пакрыццём, колькі — з палепшаным, колькі ліхтароў павінны асвятляць вуліцы... І гэта ўсё было выканана.

Вясной мінулага года Прэзідэнт на нарадзе па развіцці сельскай гаспадаркі паставіў чарговую задачу — стварэнне вёскі будучыні, жыццё ў якой ні ў чым не павінна саступаць гарадскому. Былі вызначаны шэсць аграгарадкоў, якія паслужаць узорам: Астравецкая ў Брэсцкай вобласці, Копысь — у Віцебскай, Ляскавічы — у Гомельскай, Абухава — у Гродзенскай, Малыя Славені — у Магілёўскай, Сноў — у Мінскай. Вёска будучыні — гэта ўжо не проста наяўнасць усяго неабходнага для жыцця і работы, але і забяспечанасць новага ўзроўню сацыяльных стандартаў — работа з высокім заробкам, басейн, кінатэатр, музей...

Міграцыя насельніцтва з вёскі ў горад — працэс натуральны, урбанізацыя адбываецца ва ўсім свеце, але і сама вёска становіцца іншай, і работа сялян інакш, апрацоўка нашых спецыялістаў. Прыходзіць новыя, больш эфектыўныя тэхналогіі, якія не патрабуюць ужо ранейшай колькасці чалавечых рэсурсаў. Разам з тым узнікае патрэба ў развіцці сферы паслуг на вёсцы, і працоўная сіла перацякае сюды: утрыманне інфраструктуры, трэнерства, дадатковая адукацыя, дапамога старэйшаму пакаленню, развіццё культурнай спадчыны, прыём турыстаў.

Да нас зараз прыезджаюць замежныя дэлегацыі і выказваюць захапленне дасягнутым узроўнем развіцця сельскай гаспадаркі і ўзроўнем камфорту сельскіх жыхароў. Многія жадаюць пераняць беларускі вопыт, скарыстацца нашымі тэхналогіямі, запрашаюць нашых спецыялістаў.

Вельмі каштоўнае ў праграме тое, што дзяржава, калі робіць стаўку на буйныя вытворчасці поўнага цыкла, не забывае і пра вёсачкі, у якіх засталося па некалькі жылых дамоў. У такіх населеных пунктах створаны ўмовы для развіцця фермерскіх гаспадарак, турызму, прыватнага бізнесу.

Можна сказаць, што Дзяржаўная праграма адраджэння і развіцця вёскі ўдыхнула ў сельскую гаспадарку краіны новае жыццё, яна цалкам апраўдала сваю назву.

Вольга МЯДЗВЕДЗЕВА.

Аграгарадок Мічурынская.

